

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Candela Evangelica

Landsberg, Johannes Justus

[Köln], 1526

VD16 J 1187

Distinctio. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34415

onis, scdm illud ad Ro. 8. Si filij, & heredes. et sic
est meritorium vite eterne ex condigno. Sic em̄ va-
lor meriti attendit scdm virtutē spiritus sancti mo-
uentis nos in vitam eternam, scdm illud Joha. 4.
Fiet in eo fons aque salientis in vitam eternā. Et
tantū de autoritatibus mercedem continentibus,
dicta sufficiant. **Distinctio .IIII.**

Et nunc de opibus meritorijs aliqua ex sacro elo-
quio testimonia adducam⁹. Occurrit inter cetera
illud Deut. 6. Diliges dominū deum tuum ex toto
corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudīe
tua. Quibus Matt. 22. addit, ex tota mente tua.
Marc. 12. & Luc. 10. eadem ponunt, sed loco for-
titudinis dicit Marc⁹ ex tota virtute, & Lucas ex
omnib⁹ virib⁹ tuis. Et (vt dicit Iesus legifer vtri⁹
usq; testamenti) hoc est primū & maximum manda-
tum. Scdm aut̄ simile ē huic: Diliges primum tu-
um sicut teipsum. In his duob⁹ mandatis tota lex
pendet & pphete. Quicquid ergo precipit de fide
& spe alijsq; virtutib⁹, in sola radice charitatis so-
lidat. Charitas vero opando implet, dñs Iesu at
testante qui ait: Qui habet mandata mea & seruat
ea, ille est qui me diligit. Joh. 14. Et ibidē: Si di-
ligitis me, mandata mea seruate. Et iter: Si quis
diligit me, sermonem meū seruabit. Opā p̄o chari-
tatis merentur vitam eternam. Quia subdit domi-
nus: Et pater me⁹ diliget eum, & ad eum veniem⁹,
& mātionem apud eum faciemus. Item ibidem su-
pra hoc, Qui diligit me, diliget a p̄e meo, et ego
diligam eum, & manifestabo ei meipsum. Hec co-
gnitio & ista dilectio est vita eterna. Quia cui deus
manifestatus est, & q̄ a deo diligit, vtiq; deū videt,
& eū diligit, & eo inamissibiliter fruit, q̄ est eterna
beatitudo, q̄uis essentialit̄ p̄sistat in aspectu claro
ipsius diuinitatis. Unde dicit dominus Iesus Jo-
hannis. 17. Hec est vita eterna, vt cognoscāt te so-
lum deū verum, et quem misisti Iesum Christum.
Hanc voluit diligētibus se dari, vnde ait: Pater,

E

quos dedisti mihi, volo ut ubi sum ego et illi sint mecum, ut claritatem meam quam dedisti mihi etc. Et in principio eiusdem capituli de seipso loquens, ait: Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, i. omnia humane creature, ut omne quod dedisti ei, videlicet in gratia, charitate, et fide atque spe, det eis vitam eternam. Ad hanc beatitudinem perducunt opera charitatis, que tamen non sunt sine fide et spe et alijs virtutibus, que tamen omnia viuificantur et formantur per charitatem, sine qua fides et omnia opera eius (etiam si tradiderit hominem ut ardeat et montes transferat. I. Cor. 13) nihil est etiam, sed cum de omnibus deputatur, qui credunt et contremiscunt Jacob. 2. Impossibile est enim, quod virtus intellectualis, etiam infusa, qualis est fides, iustificet et gratum faciat hominem deo, et dignum eterna vita. Et quando scripture dicunt, quod fides purificat corda vel quod iustificat peccatorem vel similia, hoc intelligitur sane de fide in gratia radicata et per charitatem viuificata, per quam fides talia dicitur operari, licet proprie loquendo fides non operetur, nisi intellectum illuminando, sed charitas que est in voluntate, operatur. Ideo angeli cantauerunt, Pax hominibus bone voluntatis, et non cantauerunt, Pax hominibus sani intellectus, quibus bone voluntatis homines sint etiam sani intellectus, quo ad fidem. Quod autem dicitur per Apostolum ad Hebreros. xi. Sine fide impossibile est placere deo, verum est: sed non per se solum quis placet deo, sed per gratiam et charitatem: que charitas nunquam est sine fide, non enim potest aliquid diligere nisi cognitum. Per fidem vero agnoscitur quod diligendum est. Ideo fides est prima virtus ordine generationis et imperfectionis, charitas vero ordine perfectionis. Ideo ab Apostolo dicitur maior. I. Cor. 13. ut supra dictum est. Recte per sanctum Iacobum dicitur cap. 2. quod fides sine operibus mortua est. Quia charitas que est vita fidei, non est otiosa, sed semper operatur. Si igitur desunt adulto ope

ra, cognoscitur certissime, quod fides est sine cha-
ritate et gratia gratum faciente, et per consequens
infallibiliter sequitur, quod ipsa fides sit mortua, ad
quam fides lex non intendit hominem perducere,
sed ad dilectionem, de qua dicitur: Plenitudo legis
est dilectio ad Ro. 12. et I. Tim. 1. Finis precepti
est charitas, non dicit fides. Sicut fides commen-
datur in scripturis sanctis, tanquam iustitiam operetur
et cetera, ita etiam ceterae virtutes commendantur. De mul-
tis unum testimonium proferamus: Beati (inquit
dominus Matthe. 5.) pauperes spiritu, quoniam
ipsorum est regnum celorum. Sufficiat nobis igitur
unica haec virtus, sine spe et charitate et ceteris om-
nibus, quia nobis sufficit regnum celorum, nec aliud re-
quirimus. Sed reuera unica haec virtus non perdis-
cit in celum, quemadmodum nec sola fides. Erro-
r igitur Lutherano est nimis crassus. Prosequa-
mur opera meritoria: Postquam. 2. Corinth. 4. Apo-
stolus scripserat: In omnibus tribulationem pati-
mur, sed non angustiatur: aperiatur, id est de paupe-
ramur et non desistimus: persecutionem patimur,
sed non derelinquimur: humiliatur, sed non confun-
dimur: deiscimur, sed non perimus. Sempiternam
mortificationem Iesu Christi in corpore nostro circumfe-
rentes, ut et vita Iesu in corporibus nostris manife-
stetur. Sempiternam enim nos qui vivimus, in mortem
tradimur propter Iesum, ut et vita Iesu manife-
stetur in carne nostra mortali et cetera. subiecit. Id enim quod
in presenti est momentaneum et leve tribulationis
nostrae, supra modum in sublimitate, eternum gloriae
pondus operatur in nobis, non contemplantibus nos
bis que videntur, sed que non videntur. Quae enim
videntur, temporalia sunt: quae autem non videntur,
eterna sunt: haec ibidem. Ex quibus imbuimur ad
quid valent bona opera, et cuius efficientie sit ipsa
patientia. Idcirco bene scripsit sanctus Iacobus
1. cap. Patientia opus perfectum habet. Sed ne-
que patientia, necque ulla virtus alia, sine gratia, fide,

spe, et charitate aliquid valet. Sola vero fides nihil valet ad meritū, sed bñ ad eternū interitū. Unde dicitur. 2. Pet. 2. Melius erat illis non cognoscere viam iustitie, q̄ post agnitionem retrosum p̄verti ab eo, q̄ illis traditum est sancto mandato. Mandatum aut̄ datur de actibus vel opibus virtutum, in quibus p̄pletur volūtas precipientis vel mandantis. Dicitur etiam ad idem Luce. 12. Seruus qui cognouit voluntatem domini sui, et non se preparauit, et non fecit sc̄dm voluntatē eius, vapulabit multis. Q̄d autem fides sola sine operib⁹ ceterarum virtutum nihil est, patet Jacob. ca. 2. vbi ait: Fides si nō habeat opera, mortua est in semet ipsa. Sed diceret quis: Tu fidem habes, et ego opa habeo. Ostende mihi fidem sine operibus, et ego ostendam tibi ex opibus fidem meam. Tu credis quoniam est vnus deus. Bene facis. Et demones credunt, et contremiscunt. Vis autem scire o homo inanis, qm̄ fides sine operibus mortua est? Abraham pater noster, nonne ex opibus iustificatus est offerens filium suum Isaac sup̄ altare? Vides quoniam fides cooperabatur operibus illius, et ex opibus fides consummata est. Et suppleta est scriptura dicens: Credidit Abraham deo, et reputatū est illi ad iustitiam, et amicus dei appellatus est. Videtis quoniam ex operibus iustificatur homo, et non ex fide tantum. Similiter et Raab meretrix, nonne ex opibus iustificata est, suscipiens nuntios, et alia via eisiciens? Sicut enim corpus sine spiritu mortuum, ita et fides sine opibus mortua ē: Hec ibid. Omnem hunc textum placuit recitare, vt discant ignorantes qd̄ sanctus Jacobus, discipulus et nepos domini nostri Iesu, de fide et operib⁹ sentiat. Qui vero autorem hunc negat, Christianus nō ē, quia scripta et doctrinas et auctoritates christianitatis non recipit.

Distinctio quinta.

Item adhuc de operibus meritorijs dicit Apostolus ad Ro. 2. Deus reddet vnicuiq̄ sc̄dm ope